

Bestyrelse, er i Overensstemmelse med de nugældende Regler, hvad København og Landet angaar, og for saa vidt ogsaa for Købstædernes Vedkommende, som Afsløsningssummerne for Tienden, der for mange Købstadkirker Vedkommende vil være en væsentlig Del af deres Formue, ved Lov om Tiendens Afsløsning af 15. Maj 1903 § 22 er henlagt under Stiftsøvrighedens Bestyrelse. Naar der er aabnet Adgang til, at Formuebestyrelsen kan overlades Tilsynet, er dette sket med særligt Hensyn til de Købstadkirker, hvor det kan anses ønskeligt at bevare den hidtidige Ordning, som dog heller ikke i Fremtiden kommer til at omfatte Tiendeafsløsningskapitalerne, jfr. Paragraffens 4de Stykke. Derimod vil Bestyrelsen af alle løbende Indtægter saa vel som af Kirkens Jorder og Ejendomme efter Forslaget ligesom hidtil altid forblive hos Tilsynet under Kontrol af Overtilsynet. Reglen om, at Bortsalg af Jorder og Forbrug af Formue ikke maa ske uden Ministeriets Samtykke, er i Overensstemmelse med de gældende Regler.

§ 6.

Det er ligeledes i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler, naar der i § 6 hjemles Tilsynet Adgang til ved en Vedtægt at fastsætte Regler for Betaling for særlige Ydelser, ligesom her er optaget tilsvarende Bestemmelser til den, som nu findes i Lov om Brugen af Kirkerne af 15. Maj 1903 § 13.

§ 7.

I § 7 er det bestemt, at Udlejning af Stolestader ikke fremtidig maa finde Sted. I de senere Aar er den tidligere i stor Maalestok anvendte Udlejning af Stolestader mod Betaling mere og mere faldet bort, saaledes at dette Forhold nu f. Eks. kun finder Sted i de færreste Kirker i København. Imod Udlejningen har der med Rette rejst sig en stadig stærkere Stemning, og man nærer ingen Tvivl om, at hele denne Praksis af sig selv vilde ophøre inden kortere eller længere Tid, selv om der ikke sattes et Forbud herimod. Den Betænkelighed, der kan være herved af Hensyn til gamle og svagelige, som ville være udsatte for i stærkt besøgte Kirker ikke at kunne faa Siddepladser, har man søgt imødegaaet ved den tilføjede Bestemmelse om, at visse Stolestader kunne forbeholdes saadanne Personer, men da selvfølgelig uden Be-

taling. Bestemmelsen i denne Paragraf vil have nogen finansiell Betydning særlig for enkelte københavnske Kirker, men der vil bødes herpaa ved Adgangen til Ligning af Underskud, jfr. §§ 11 og 16—19.

§ 8.

Den i § 8 fastsatte Regel for Kirker-nes Regnskabsaar er allerede nu gældende for de københavnske Kirker saavel som for Købstadkirkerne, ligesom Ministeriet i sit Cirkulære af 4. April 1908 har paabudt dette for de Landsbykirker, der overgaa til Selveje i Henhold til Tiendeloven.

I øvrigt indeholder denne Paragraf Bestemmelser om Kirketilsynets almindelige Forretninger med Kirkebygningen og Kirkegaarden, Kirkens Indtægter og Udgifter, Regnskabsvæsen m. v., der formentlig ikke trænge til særlig Begrundelse.

§ 9.

I § 9 indeholdes Regler om Ansættelsen af Kirkebetjente og om disses Lønnings- og Pensionsforhold. Medens de øvrige Bestemmelser i denne Paragraf ikke give Anledning til nærmere Omtale, skal her gøres nogle Bemærkninger om Paragraffens sidste Stykke, hvorved det er foreslaaet, at den for visse Personer gældende Fortrinsret til Klokker- og Gravertjenester ophæves. Der sigtes herved navnlig til den ved Kanc. Cirkulære af 4. August 1804 hjemlede Fortrinsret for veltjente Underofficerer til Klokker- og Gravertjenester udenfor København, dog kun for saa vidt der ikke til Stillingen er knyttet anden Gerning, der udkræver særlig Fagdygtighed. Ligesom det ikke kan antages, at Forudsætningerne for denne Bestemmelse efter de nugældende Regler for Underofficerers Lønning og Pensionering længere ere til Stede, saaledes kan Opretholdelsen af denne Fortrinsret overhovedet ikke anses for tidsvarende, naar henses til Kirkens Tarv. Kirken maa kunne gøre Fordring paa, at dens Embeder og Bestillinger besættes med Bortseen fra Formaal, der ere Gerningen som saadan ganske uvedkommende, og der er i de senere Aar fra Menighedsraads og Kirkeinspektioners Side Gang paa Gang blevet fremsat Indsigelse imod Anvendelsen af denne gamle Bestemmelse, hvilket i nogle Tilfælde har ført til, at Krigsministeriet har givet Menighedsraadet eller Kirkeinspektionen Lejlighed til at udtale sig om de indkomne Ansøgninger. De øvrige nugældende Bestemmelser om visse Personers Fortrinsret — københavnske Al-